

Adam Kołodziejcki, A. Marcinkian

Wicina, pow. Lubsko

Informator Archeologiczny : badania 5, 102-103

1971

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

sezon badań. Cmentarzysko ciałopalne grupy tarnobrzeskiej kultury łużyckiej z okresu halstackiego.

Kontynuowano prowadzone uprzednio przez Muzeum Archeologiczne w Krakowie prace ratownicze. Rozkopano około 2 ary powierzchni i wyeksplorowano 15 kolejnych grobów ciałopalnych, dość mocno zniszczonych, w tym co najmniej 12 popielnicowych i ewentualnie 3 jamowe.

Spśród wyposażenia grobów wymienić należy: garnki jajowate, w tym okazy z rzędem dziurek poniżej wylotu, naczynia o łagodnie zamłamanym brzoścu z łukowato swętającą się szyjką, zdobione najczęściej grupami skończonych kresiek i guzikami; misy o łukowatym profilu z płaskim dnem, czerpaki o łukowatym profilu z taśmowatym uchem o dnach płaskich, półkolistych i wgiętych do środka, wreszcie mały skręt z okrągłego drutu brązowego.

FWARDOGÓRA, pow. Syców

Konserwator Zabytków Archeologicznych we Wrocławiu

Badania prowadził mgr T. Kalety. Finansował WKZ we Wrocławiu. Pierwszy sezon badań. Cmentarzysko ciałopalne kultury łużyckiej, okres halstacki.

W północno-wschodniej części miasta odkryte dwa groby ciałopalne. Grób Nr 1 mlegał w piasku na głębokości 0,3 - 0,45 m. Jama grobowa o sarysie owalnym i wymiarach 0,95 x 0,7 m w przekroju pionowym miała kształt owalny. Inventarz grobu obejmował: garnak jajowaty, kadzielnicę oraz fragmenty naczyń wazowatego.

Grób Nr 2 wystąpił na głębokości 0,25 m. Wkop grobowy, kolisty o średnicy 0,8 m i nieckowaty w przekroju. Wyposażenie grobu: garnak - popielnica, czerpak, kubek. Wydobyte groby datować można na okres halstacki.

WICINA, pow. Lubsko

Konserwator Zabytków Archeologicznych w Zielonej Górze

Badania prowadzili mgr Adam Kołedsiejski /autor sprawozdania/ i mgr A. Marcinkiana. Finansował WKZ w Zielonej Górze. Szósty sezon badań. Osada obromna ludności kultury łużyckiej z młodszej fazy okresu halstackiego.

Kontynuacją prac objęto ar 237 - ostatni od strony wewnętrz-

nej wału, gdzie występują wielowarstwowe układy stratygraficzne, a dal-
sze warstwy znajdują się na głębokości 3 m od powierzchni ziemi. W dol-
nych warstwach występują konstrukcje drewniane, stanowiące pozostałość
ci budynku mieszkalnego, ustawionego równolegle do wału oraz przypusz-
ealnie resztki drogi, przebiegającej między budynkami a wałem.

W b.r. odsłonięte fragmenty konstrukcji podstawy wału oraz pod
budynkiem i drogą grubą warstwę faszyny, narszoną przypuszczalnie
dla umocnienia podłoża przy zabudowie tej części osady.

Wyeksplorowano też dużą jamę piwniczną zawierającą duże i lic-
ne ułamki masyń, całe masyńca - w tym fragment sznura na uchu oraz
duży fragment naszyjnika brązowego. Jama posiadała drewnianą obudowę.
Poziom wody podskórnej sięgający dolnych warstw na arse 237 utrudniał
prace badawcze.

Pozostałe prace skoncentrowano na dokończeniu eksploracji świą-
ków pozostałych arów, uzupełnieniu dokumentacji rysunkowej oraz zasy-
paniu wyeksplorowanych arów. Pod konstrukcjami i na ich poziomie ilość
materiału wyraźnie się zmniejszyła. Zdecydowaną przewagę w materiale
miała ceramika, ułamki drobnych małe charakterystycznych przedmiotów
brązowych oraz paciorki szklane. Całość materiałów wykazuje nadal ce-
chy schyłkowe "łużyckie" przy równoczesnym powiązaniu z młodszą fazą
osadnictwa grupy białowickiej. Badania będą kontynuowane.

WROCLAW, Księża Wielkie

Muzeum Archeologiczne we Wrocławiu

Badania prowadziły mgr Hanna Jankowska i mgr Da-
nuta Wojciechowska. Finansowało Muzeum Arche-
ologiczne we Wrocławiu. Trzeci sezon badań.
Osada kultury łużyckiej z późnej epoki brązu
i okresu halstackiego, osadnictwo wczesnośred-
niowieczne.

Stanowisko położone jest na niewielkim wzniesieniu w dolinie
Oławy. Przebadano 76 m². Eksplorowano występującą na głębokości około
0,40 m warstwę kulturową o miąższości 0,20 - 0,40 m oraz znajdujące
się w niej i poniżej jej dolnego poziomu jamy. Odkryto 6 jam kultury
łużyckiej i dwa obiekty wczesnośredniowieczne. Jamy kultury łużyckiej
w poziomie miały kształt w przybliżeniu kołisty, rzadziej owalny,
w przekroju pionowym były nieckowate i miskowate; przekrój jednej
z jam był gruszkowaty. Wielkość jam w rzucie poziomym wynosiła od
0,80 x 1,20 m do 1,30 x 2,60 m. Głębokość jam poniżej spągu warstwy
kulturowej - 0,25 do 0,60 m.